

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123201389
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5123201389.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. I. XXXX/XX, N., t. č. X. XX, N., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov: matky O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. I. XXXX/XX, N., t. č. X. XX, N., právne zastúpená: ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVA, s.r.o., so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, 010 01 Žilina, IČO: 47 245 841 a otca U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, t. č. F. D. X., Ul. M. XX, X., zastúpený: JUDr. Jaroslava Mikolášová, advokátka so sídlom Petrovice 84, 013 53 Petrovice, IČO: 52 275 621, maloleté dieťa dočasne v starostlivosti starej matky: P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. I. XXXX/XX, N., t. č. X. XX, N., právne zastúpená.: Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., so sídlom Kalov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 240 997, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v štádiu o odvolaní matky, starej matky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 21P/28/2023-379 zo dňa 25. júla 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 21P/28/2023-379 zo dňa 25. júla 2023 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením z 25. júla 2023 okresný súd návrh matky zo dňa 30.06.2023 na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu dňa 30.06.2023 zamietol. V odôvodnení svojho návrhu matka uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/97/2022-225 zo dňa 03.08.2022 súd schválil rodičovskú dohodu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. P. Uznesením č. k. 21P/28/2023-297 zo dňa 14.03.2023 na návrh starej matky maloletého dieťaťa súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti starej matky a zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 03.08.2022 o výživnom na maloletú. Mal. P. je aktuálne zverená do osobnej starostlivosti starej matky, p. P. P., ktorá je matkou matky maloletého dieťaťa, ktoré skutočnosti podrobne uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia najmä v ods. 2. napadnutého uznesenia.

2. Podaním zo dňa 14.07.2023 sa k návrhu matky vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu stará matka maloletej, p. P. (matkina matka), ktoré skutočnosti podrobne uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia najmä v ods. 3. napadnutého uznesenia.

3. Otec sa k návrhu matky vyjadril podaním zo dňa 16.07.2023. Uviedol, že s podaným návrhom nesúhlasí a trvá na tom, aby matka rešpektovala schválenú rodičovskú dohodu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, ktorá bola schválená rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 03.08.2022. Dôvody, pre ktoré matka v návrhu na dočasný zákaz styku dieťaťa s otcom uvádza, sú zavádzajúce až nepravdivé, ktoré skutočnosti podrobne uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia najmä v ods. 4. napadnutého uznesenia.

4. Okresný súd okrem iného sa telefonicky kontaktoval s primárkou Psychiatrickej liečebne X., ďalej vykonal dokazovanie súdnym spisom Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Nt/3/2023, ktoré skutočnosti opísal v odsekoch 5. a 6. napadnutého uznesenia.

5. Osobitnú pozornosť venoval okresný súd i záveru znaleckého posudku č. 226/2022 tak ako vyplýva z odseku 7. napadnutého uznesenia a takisto správe z Psychiatrickej liečebne X., tak ako vyplýva z odseku 10. napadnutého uznesenia a z odseku 9. napadnutého uznesenia, správy zo Psychiatrickej ambulancie P.. T. Q..

6. Okresný súd aplikoval pri rozhodnutí vo veci § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“), § 326 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1 CSP, § 329 ods. 2 CSP, § 330 CSP, § 331 ods. 1 CSP, § 28 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 25 ods. 3 Zákona o rodine, § 36 ods. 1 Zákona o rodine, a tiež uviedol základné východiská pre určenie účelu neodkladného opatrenia a rozhodovania o posúdení (ne) dôvodnosti neodkladného opatrenia.

7. Okresný súd ďalej uviedol, že zo spisového materiálu zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 30P/97/2022-225 zo dňa 03.08.2022, právoplatným dňa 12.08.2022 a vykonateľným dňa 10.08.2022, bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej s účinnosťou od 01.06.2022 sumou 200 Eur mesačne vopred k rukám matky. Rodičia sa zároveň dohodli na styku otca s maloletou tak, že „otec je oprávnený stretávať sa s maloletou P.: - každý nepárny týždeň v sobotu od 12:00 hod. do 16:30 hod. a v nedeľu od 12:00 hod. do 16:30 hod., - každý rok dňa 25.12. od 12:00 hod. do 16:30 hod. Otec maloletú P. prevezme od matky v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia odovzdá matke v mieste bydliska matky. Matka sa zaväzuje maloletú P. na stretnutie riadne pripraviť.“ Aktuálne na súde prebieha na základe návrhu starej matky z matkinej strany, p. P. P., konanie o zverenie maloletej do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Uznesením č. k. 21P/28/2023-297 zo dňa 14.03.2023, právoplatným dňa 04.04.2023 a vykonateľným dňa 17.03.2023, bola mal. P. neodkladným opatrením dočasne zverená do osobnej starostlivosti p. P., nakoľko súd mal v danom čase osvedčené, že od schválenia uvedenej rodičovskej dohody došlo k zmene pomerov, a to v súvislosti so zhoršením zdravotného stavu matky (matka vzhľadom na svoj zdravotný stav nebola spôsobilá zabezpečovať starostlivosť o maloletú samostatne v plnom rozsahu, pomoc resp. zabezpečovanie celodennej starostlivosti zo strany starej matky bolo nevyhnutné). Aktuálne mal okresný súd osvedčené, že matka sa dlhodobo ambulantne lieči pre vrodenú (trvalú) duševnú poruchu, a to Mentálna retardácia ľahkého stupňa v komorbidite s Úzkostnou poruchou. Otec sa aktuálne nachádza v Psychiatrickej liečebni X. (ďalej len „PL X.“), kde bol dňa 31.01.2023 presunutý zo Psychiatrického oddelenia FN sP N. (na Psychiatrickom oddelení FN sP N. bol otec hospitalizovaný na základe príkazu prokurátora po prepustení z väzby, trpel akútnou psychotickou poruchou). Uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 1Nt/3/2023-174 zo dňa 17.03.2023 mu bolo uložené ochranné psychiatrické ústavné liečenie. Celodennú starostlivosť o maloletú v súčasnosti zabezpečuje stará matka, s ktorou v spoločnej domácnosti okrem maloletej žije i jej manžel a matka maloletej. Matka je s maloletou v kontakte každodenne. S otcom maloletá nie je podľa vyjadrenia matky, starej matky a otca dlhodobo v kontakte. Do mája 2023 si maloletú zvykli brávať otcovi rodičia. Od tohto obdobia však matka a stará matka kontakt maloletej s otcovými rodičmi mimo bydliska p. P. neumožňujú. Pre správanie maloletej (kedy keď ju prišli otcovi rodičia vyzdvihnúť, plakala, nechcela s nimi odísť, po príchode od nich bola nervózna atď.) nadobudli presvedčenie, že v čase keď sa s maloletou stretávajú otcovi rodičia, je s maloletou v kontakte i jej otec, ktorému ústav umožňuje priepustky, avšak tento sa k maloletej nespráva dobre. Matka so starou matkou sa domnievajú, že maloletej hrozí reálne nebezpečenstvo, nakoľko je predpoklad, že psychický stav otca je vážny, jeho správanie nepredvídateľné, kedykoľvek môže aj počas priepustky žiadať o styk s maloletou. Z tohto dôvodu žiada matka neodkladným opatrením dočasne styk otca s maloletou zakázať. Otec s návrhom nesúhlasí, tvrdenia matky a starej matky považuje za nepravdivé. Tvrdí, že s maloletou nemá možnosť stretnúť sa, návštevy maloletej však boli umožnené jeho rodičom, ktorí si ju pravidelne brávali. Uvádza, že ústav mu síce priepustky umožňuje, ale ani počas jeho uvoľnenia nebola maloletá v O., teda sa s ňou nemal možnosť stretnúť.

8. Okresný súd mal zo spisového materiálu osvedčené, že otec v súčasnosti podstupuje v PL X. ochrannú ústavnú psychiatrickú liečbu (v súvislosti s duševnou chorobou, kedy znalec skonštatoval, že pobyt otca na slobode je nebezpečný pre spoločnosť). Liečba mu bola nariadená vzhľadom na predchádzajúcu trestnú činnosť (prečin porušovania domovej slobody a prečin nebezpečného

vyhrážania), ktoré trestné stíhanie bolo zastavené vzhľadom na skutočnosť, že otec nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Po skončení liečby ústavnou formou by mal otec pokračovať v liečbe ambulantnou formou. Vychádzajúc z vyjadrenia PL X. zo dňa 09.04.2023 a 24.07.2023 je zdravotný stav otca stabilizovaný do takej miery, že nie sú prítomné poruchy správania na oddelení, myslenie je koherentné, otec neprodukuje bludné obsahy, nie sú prítomné kvalitatívne poruchy vnímania (halucinácie), neprejavuje známky agresivity. Podľa PL X., diagnóza, na ktorú sa otec lieči, nie je vo všeobecnosti, pokiaľ je ochorenie dobre zaliečené, dôvodom na bránenie styku otca s dieťaťom. Bolo zistené, že otcovi sú síce umožňované probatórne priepustky do domáceho prostredia (celkovo bol na priepustke trikrát, a to v dňoch 20.03. - 22.03.2023, 19.05. - 21.05.2023 a 23.06. - 25.06.2023), avšak, či mu priepustka bude umožnená a ako často je ústavom posudzované podľa zdravotného stavu otca. Z uvedeného mal okresný súd osvedčené, že otec má možnosť chodiť z PL X. na priepustku do domáceho prostredia, nemal však osvedčené, že by počas jeho pobytu v domácom prostredí došlo k styku s maloletou. Okresný súd podotýkal, že ak matka so svojou matkou umožňovali do mája 2023 otcovým rodičom styk s maloletou len v dňoch podľa úpravy obsiahnutej v rozsudku tunajšieho súdu č. k. 30P/97/2022-225 zo dňa 03.08.2022 (t. j. každý nepárny týždeň v sobotu od 12:00 hod. do 16:30 hod. a v nedeľu od 12:00 hod. do 16:30 hod.), k styku otca s maloletou počas jeho priepustky v marci 2023 (20.03. - 22.03.) a máji 2023 (19.05. - 21.05.) dôjsť nemohlo. Počas priepustky v júni 2023 k styku otca s maloletou taktiež dôjsť nemohlo, nakoľko od mája 2023 matka so svojou matkou podľa vlastného vyjadrenia styk otca resp. jeho rodičov s maloletou neumožňujú.

9. Ustanovenie § 25 ods. 3 Zákona o rodine umožňuje súdu veľmi účinne zasiahnuť do vzájomného pomeru rodiča a dieťaťa tým, že súd obmedzí styk dieťaťa s rodičom, alebo ho dokonca zakáže. Také zásahy súd sú možné len vtedy, keď je to potrebné v záujme dieťaťa, teda keď styk ohrozuje jeho fyzické či psychické zdravie, pričom ide o opatrenie, ktoré prenikavo zasahuje do práv a povinností rodiča. Na vyslovenie zákazu styku treba dospieť k záveru, že uskutočňovanie styku rodiča s maloletým dieťaťom naozaj ohrozuje záujem dieťaťa a že je to nevyhnutné v záujme zdravého vývoja maloletého (napr. ohrozenie fyzického či psychického zdravia, ohrozenie mravného vývoja alebo nevhodnosti životného príkladu rodiča vzhľadom na jeho spôsob života). O tak tvrdom opatrení by mal okresný súd rozhodnúť zásadne len po vykonaní právne významných dôkazov a po výsluchu znalcov, najmä lekára a psychológa. Ide totiž o opatrenie, ktoré má súd použiť len v najkrajnejších prípadoch, keď zistí, že stykom rodiča a dieťaťa sa do tej miery narušuje výchova dieťaťa, že to ohrozuje jeho zdravotný stav. Zákaz styku rodiča s dieťaťom odníma rodičovi, ktorému dieťa nebolo zverené do výchovy, právo stykať sa s dieťaťom akýmkoľvek spôsobom. Rozhodnutie súdu o zákaze styku rodiča s dieťaťom znamená preto citeľný zásah do jeho rodičovských práv. Rodičovské práva sú zákazom styku podstatne obmedzené a výchovný vplyv rodiča je tým prakticky vylúčený. Vzhľadom na skutočnosti, ktoré existujú v čase rozhodovania o neodkladnom opatrení, kedy otec momentálne podstupuje ústavné ochranné liečenie, je pod dohľadom odborníkov, má nastavenú liečbu a priepustky do domáceho prostredia posudzuje sa zdravotný stav podľa jeho aktuálneho zdravotného stavu, pričom styk s maloletou sa môže realizovať len v období jeho prepustenia do domáceho prostredia a v súlade s upraveným stykom súdnym rozhodnutím, súd nedospel k záveru o dôvodnosti tak zásadného zásahu do rodičovských práv otca, aby pristúpil k zákazu styku s maloletou. Navyiac, takéto opatrenie si vyžaduje vykonania aj ďalšieho dokazovania, najmä so zameraním sa na odborné posúdenie a prehodnotenie zdravotného stavu na strane otca, pre ktoré pre krátkosť času pri vydávaní neodkladného opatrenia, nie je priestor. Súd má za to, že matka neodsvedčila potrebnosť dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, teda potrebu okamžitého zásahu zo strany súdu. Okresný súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

10. Proti uzneseniu okresného súdu podala odvolanie matka prostredníctvom právnej zástupkyne, poukázala na dôvody podaného návrhu. Konštatovala, že okresný súd zabezpečil vyjadrenia otca, ktorý sa dňa 16.07.2023 údajne vyjadril, vyjadrenie otca nebolo spolu s uznesením matke doručené, že nesúhlasí s návrhom matky, trvá na tom, aby matka rešpektovala schválenú rodičovskú Dohodu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, ktorá bola schválená rozsudkom Okresného súdu Žilina. Poukázala v odvolaní na to, že otec trpí duševnou chorobou, ktorá sa u neho prejavuje vážnym narušením emócií, myslenia, s dosahom na jeho správanie, ktoré bolo v čase skutku chorobne motivované. Znalec tiež konštatoval, že pobyt otca na slobode je pre spoločnosť nebezpečný, navrhol uložiť otcovi ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Otec nemá žiadny náhľad na svoje konanie, pre ktoré mu bola uložená ochranná liečba. Necíti sa byť psychicky chorý, nevidí dôvod na pokračovanie v hospitalizácii. Prognóza hospitalizácie v X. je ešte niekoľko mesiacov a následne

bude liečba pokračovať ambulantnou formou. Citovala z rozhodnutia okresného súdu, mala za to, že v prípade rozhodnutia okresného súdu „.....ide o ukážku ignoranstva štátnych orgánov k ochrane práv maloletého dieťaťa a vo všeobecnosti k ochrane ľudského života a zdravia. Je neuveriteľné ako súd chráni rodičovské práva otca, ktorý je preukázateľne osobou nebezpečnou pre túto spoločnosť, pretože pod vplyvom závažnej duševnej choroby nie je schopný ovládať svoje konanie, rozpoznať následky svojho konania, čo ho robí dokonca osobou zbavenou trestnej zodpovednosti“ (č.l. 394 spisu). Ďalej vyčítala okresnému súdu, že „alibisticky, bezprecedentne chráni rodičovské práva otca, ktorý práve z dôvodu vyhrážok ohrozujúcich život a zdravie inej osoby jeho bývalej priateľky a z obavy z jeho ďalšieho takéhoto správania, resp. naplnenia týchto vyhrážok bol umiestnený do psychiatrického ústavu, keďže do väzby duševne choré osoby nepatria“ (rub č.l. 394 spisu, č.l. 395 spisu). V odvolaní ďalej poukázala na „piedestál rodičovského práva takéhoto otca nad právom malého 2,5 ročného dieťaťa na pokojné a bezpečné detstvo by potom mal byť tento človek na slobode, lebo mu taktiež podľa súdu bolo bezprecedentne zasiahnuté do jeho ústavných práv na slobodu. Je neuveriteľné, že v čase, keď sa stretávame čoraz častejšie so psychopatmi, ktorí v neskôr znalcami diagnostikovanej duševnej poruche zabijú svoju obeť, ktorej príslušné štátne orgány napriek jej prosbám odmietli poskytnúť pomoc, tento súd bez rešpektu k bezpečnosti maloletého dieťaťa a aj jeho matky, ktorá je taktiež zraniteľnou osobou pred chorým agresorom, nebezpečným pre spoločnosť, dôvodí tým, že k takémuto citeľnému zásahu do rodičovských práv si vyžaduje odborné posúdenie, prehodnotenie zdravotného stavu otca, čo pri neodkladnom opatrení pre krátkosť času nie je možné“ (č.l. 395 spisu).

11. V odvolaní matka uviedla, že okresný súd umožňuje otcovi psychicky chorému a pre spoločnosť nebezpečnému človeku, stýkať sa s 2,5 ročným bezbranným dieťaťom, umožňuje mu vynucovať si splnenie tejto povinnosti zo strany matky dieťaťa. „Kedy by mal súd osvedčené zo strany matky potrebu okamžitého zásahu súdu? Zrejme až vtedy, keď by novinári v hlavných správach informovali túto spoločnosť, že sa udiala ďalšia tragédia a kládli by otázky, kto zanedbal svoje povinnosti?? Súd pri tak neskutočne citlivom prístupe k rodičovským právam agresívneho, duševne chorého násilníka, ktorému bolo potrebné obmedziť jeho ústavné práva tým, že bol zavretý do psychiatrickej liečebne, zabudol odôvodniť, aký veľký a významný je výchovný vplyv tohto otca páchajúceho trestnú činnosť bez trestnoprávnej zodpovednosti zatvoreného v psychiatrickej liečebni na maloleté 2,5 ročné bezbranné dieťa, a to počas jeho priepustky, či vychádzky z psychiatrie“. Tiež považovala závery okresného súdu za absurdné, čo opakovane zdôraznila. V odvolaní matka uviedla, že otcovi nikdy na styk neodovzdá dieťa, pretože na rozdiel od štátnych inštitúcií, konajúcich údajne v záujme maloletého dieťaťa, ona nedopustí, aby jej dieťa bolo vystavené riziku možného psychického, či fyzického násillia zo strany duševne chorého násilníka, nebezpečného pre spoločnosť. Takýto otec ohrozuje život, zdravie, psychický a fyzický vývoj dieťaťa. Matka dieťaťa predkladá odvolaciemu súdu dôkazy o agresivite, násillníctve otca dieťaťa, kedy v minulosti dňa 02.05.2021 fyzicky zaútočil aj na starú matku dieťaťa.

12. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podala odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu stará matka maloletého dieťaťa, ktorá namietala napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a žiadala jeho zmenu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku, § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku a § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní citovala z napadnutého rozhodnutia okresného súdu, zhrnula skutočnosti vyplývajúce zo správy z Psychiatrickej liečebne X., ďalej z rozhodnutia o zastavení trestného stíhania otca podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, z vyjadrenia otca, ktoré sa nachádza v spise a skonštatovala, že okresný súd rozhodol napadnutým rozhodnutím tak, že návrh starej matky zamietol napriek tomu, že otec v súčasnosti trpí závažným ochorením schizofrénneho okruhu s nutnosťou dlhodobej a možno aj celoživotnej liečby, užíva kombináciu psychotík. Samotná psychiatrická liečba mu bola uložená z dôvodu spáchania dvoch trestných činov. Napriek týmto skutočnostiam okresný súd konštatoval, že otec nie je pre maloletú nebezpečný a nevidí dôvod, prečo by sa nemohol stretávať s maloletou. Odvolateľka zdôraznila v odvolaní, že otec si momentálne neuvedomuje, aký je jeho zdravotný stav, preto opätovne poukázala na správu Psychiatrickej liečebne X. zo dňa 09.04.2023. Otec pristupuje k svojmu zdravotnému stavu ľahkomyseľne, dostatočne si neuvedomuje aktuálnu situáciu, jeho správanie je nepredvídateľné, ak sa nachádza mimo psychiatrickej liečebne v domácom prostredí, nie je zrejme, či užíva predpísané antipsychotiká, nakoľko tieto berie iba v prípade, ak to lekár uzná za vhodné, v inom prípade by ich neužíval. Hoci lekári ošetrujúci otca maloletej sa vyjadrili, že otec trpí závažným ochorením schizofrénneho okruhu s nutnosťou dlhodobej, možno celoživotnej liečby, nezabúdajúc pritom na fakt, že otec v súčasnosti podstupuje hospitalizáciu v psychiatrickej liečebni, tak okresný súd tieto skutočnosti nebral do úvahy. Samotný otec zľahčuje svoj zdravotný stav. Bez dozoru otca je zrejme, že tento si

nevedomuje vážnosť svojho ochorenia. Otec práve v období, kedy dostáva priepustky napísal matke sms správu, aby mu malú odovzdala. Dlhodobo sa však o maloletú nezaujímal, nijakým spôsobom neparticipoval na jej výchove a ani starostlivosti o ňu. Aktuálny zdravotný stav otca, ale aj jeho vývoj smerom do budúcnosti predstavuje vážne a akútne ohrozenie. Odvolateľke nie je zrejmé, ako súd môže konštatovať, že styk otca s maloletou neohrozuje jej záujem a zdravý vývoj. Je zrejmé, že hoci súd mal k dispozícii všetky dôkazy, ktoré vypovedajú o jeho zdravotnom stave, tak tieto nevyhodnocoval. Má za to, že napadnuté rozhodnutie je neodôvodnené, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, daná situácia si vyžaduje ďalšie dokazovanie so zameraním na odborné posúdenie prihládajúc pritom na vyjadrenie otca, že je psychicky chorý. Hoci súd nemal dostatočne preukázané, že styk otca s maloletou nepredstavuje pre maloletú hrozbu, tak návrhu nevyhovel, žiadala napadnuté rozhodnutie zmeniť a styk otca s maloletou zakázať.

13. K odvolaniu starej matky sa vyjadrila matka prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorá argumentovala v prospech odvolania starej matky. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil. (čl. 411 spisu)

14. K odvolaniu matky sa vyjadrila stará matka prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorá argumentovala v prospech odvolania matky. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a rozhodol tak, že styk otca s maloletou zakáže do právoplatného skončenia veci. Vo vyjadrení stará matka citovala z odvolania matky, z uznesenia okresného súdu. Vyčítala okresnému súdu, že odignoroval skutočnosť, že starostlivosť o maloletú môže byť zo strany otca ohrozená, ako aj jej psychické a fyzické zdravie, nakoľko otec trpí závažnou duševnou poruchou, ktorá nie je prechodná, užíva kombináciu antipsychotík, k čomu sa pridružujú nezhody medzi rodičmi maloletej počas pobytu matky u otca. Vzhľadom na správanie otca a prejavy jeho duševnej poruchy sa styk otca s maloletou javí ako nebezpečný. Hoci okresný súd nemal preukázané, že styk otca s maloletou nie je nebezpečný, neohrozuje ju, tak návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel. (čl. 412-415 spisu)

15. Vo vyvolanom odvolacom konaní sa vyjadril otec maloletej prostredníctvom právnej zástupkyne v podaní na čl. 419 - 423 spisu, v ktorom uvádzal skutočnosti z podaného odvolania starou matkou, zhrňujúc záver, že matka a stará matka mu chcú obmedziť styk s maloletým s dieťaťom. Poukázal na podané odvolanie matky a starej matky, ktoré sú podľa jeho názoru v plnom rozsahu nedôvodné, čo vyjadril otec v odseku 2. svojho vyjadrenia. Mal za to, že zo strany matky a starej matky ide o účelové, nepravdivé tvrdenia. Zdôraznil, že k jeho duševnej poruche sú pridružené i nezhody medzi rodičmi. V predmetných odvolaniach matka aj stará matka bez zreteľa na dlhodobé pozorovanie a aktuálne posúdenie jeho zdravotného stavu odborníkmi, bez zreteľa na vyjadrenie a posúdenie jeho ošetrojúcich lekárov, bez ohľadu na vyjadrenie jeho ošetrojúcich lekárov a bez znalostí podrobností jeho stavu, každodenného pozorovania, argumentujú okolnosťami jeho zdravotného stavu zisteného v dobe spáchania, resp. bezprostredne po spáchaní skutku 27.10. a 28.10.2022, ktoré už nie sú aktuálne, navyše účelovo prekrúcajú ignorujúc vyjadrenia odborníkov, hodnotia aký je jeho aktuálny zdravotný stav. Zároveň si protirečia vlastnými tvrdeniami, keď na jednej strane tvrdia, že sa o maloletú P. nikdy nezaujímal, nestaral, neplnil si rodičovské povinnosti a na druhej strane uvádzajú, že ohrozoval psychické a fyzické zdravie maloletej P. pred psychiatrickou liečbou. Navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť.

16. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podali oprávnení účastníci konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

17. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým návrhu nevyhovel a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu v predmetnej časti. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez

§ 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu.

18. Z obsahu odvolaní, ako i výslovne uvedeného v odvolaní matky, vyplývajú i námietky, okrem iného, nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia. Okresný súd, podľa zistení odvolacieho súdu v odôvodnení svojho uznesenia uviedol relevantné skutkové zistenia, tieto v dostatočnom rámci pre účely nariadenia neodkladného opatrenia vyhodnotil a uviedol i právne predpisy, na základe ktorých posudzoval návrh matky vo vzťahu k záujmom maloletého dieťaťa. Rozhodnutie okresného súdu preto nemožno považovať za svojvoľné, či zjavne neodôvodnené, keď sa okresný súd v skutkovej a právnej rovine zaoberal nosnou argumentáciou a túto argumentáciu, aj pokiaľ išlo o vyhodnotenie záujmov maloletej P. riadne a dostatočne vyhodnotil, čo vyplýva z celého odôvodnenia napadnutého uznesenia. Okresný súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a význam v kontexte relevantných zistení o skutkovom stave vo veci. Z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že iba skutočnosť, že sa odvolateľ s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo o arbitrárnosti rozhodnutia súdu (I. ÚS 188/06).

19. Pokiaľ ide o vecnú stránku prejednávaného prípadu, krajský súd sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu vo veci zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to z hľadiska záujmu maloletého dieťaťa na stretávaní sa s otcom cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

20. Podľa § 65 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

21. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

22. Podľa § 67 CMP, vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

23. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie, akonáhle súd poskytne ohrozenému, alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie iba výnimočne je takým rozhodnutím, ktoré rieši vec samu. Neodkladné opatrenie v zásade nemá nahrádzať rozhodnutie vo veci samej a je dôvodné ho nariadiť vtedy, ak je ohrozený záujem maloletého dieťa, jeho zdravý vývoj, výchova, jeho výživa, a bez nariadenia neodkladného opatrenia by reálne mohlo dôjsť k poškodeniu záujmu maloletého a ohrozeniu jeho zdravia.

24. Pri prijímaní rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení k obsahu návrhu a listín, z ktorých bude súd robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť.

25. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím dôvodom navrhovateľky- matky maloletej, starej matky a vo vzťahu k svojmu rozhodnutiu, považuje za podstatné uviesť síce všeobecné, ale pre rozhodnutie odvolacieho súdu podstatné skutočnosti. Ústava pojem „súkromný a rodinný život“ bližšie nedefinuje. Keďže základné práva a slobody podľa ústavy je potrebné vykladať a uplatňovať v zmysle a duchu medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách (PL. ÚS 5/93, PL. ÚS 15/98), ústavný súd pri vymedzení obsahu uvedených pojmov prihliadal aj na príslušnú judikatúru Európskeho

súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), týkajúcu sa predovšetkým čl. 8 dohovoru a konštatoval, že práva rodičov k deťom spadajú pod pojem rodinný život, pričom vo veciach týkajúcich sa predmetných práv vždy treba vziať do úvahy najlepší záujem dieťaťa, ktorý môže prevážiť záujem rodičov. Spravidla nemá rodič právo na prijatie opatrení, ktoré by ohrozilo zdravie alebo vývoj dieťaťa (rozsudok veľkého senátu ESLP z 8. júla 2003 vo veci Sahin proti Nemecku, sťažnosť č. 30943/96, § 66). Článok 8 dohovoru nepriznáva žiadnemu z rodičov prednostné právo na výchovu dieťaťa (rozsudok ESLP z 21. februára 2006 vo veci Dostál proti Českej republike, sťažnosť č. 26739/04, § 55). Ochrana „rodinného života“ sa týka súkromia jednotlivca v jeho rodinných vzťahoch voči iným fyzickým osobám, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, ale aj morálne či materiálne (I. ÚS 13/00). ESLP uvádza, že si uvedomuje to, že vnútroštátne orgány nie sú všemohúce, spravidla keď sa stretávajú s rodičmi, ktorí nie sú schopní prekonať svoju nevraživosť a neadbajú na záujmy vlastného dieťaťa (rozsudok z 18. júla 2006 vo veci Pedovič proti Českej republike, sťažnosť č. 27145/03, § 115). Typ a rozsah opatrení závisí od okolností prípadu, avšak porozumenie a spolupráca všetkých zúčastnených osôb vždy predstavuje dôležitý faktor (rozsudok ESLP z 27. júna 2000 vo veci Nuutinen proti Fínsku, sťažnosť č. 32842/96 § 128).

26. Podľa jedného zo základných princípov mimosporového procesu vyjadreného v čl. 4 CMP, ktoré odvolací súd aplikuje pri svojom rozhodovaní, ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho „najlepšom záujme“. Inými slovami, objektívnym explicitne stanoveným zákonným kritériom pre rozhodnutie vo veci maloletého je „záujem maloletého dieťaťa“, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť a tomuto právu zodpovedajúcemu základnému právu obidvoch rodičov na starostlivosť a výchovu o svoje dieťa. Obsah týchto práv je homogenizovaný nielen v práve, ale súčasne aj v povinnosti na sústavnú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj dieťaťa v zmysle § 28 ods. 1 písm. a) zákona o rodine. Pokiaľ teda ide o záujem maloletého dieťaťa, súd musí tento vyhodnocovať a zdôvodniť nielen mechanicky a formálne, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu (porov. I. ÚS 378/2019).

27. Matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i v podaných odvolaniach matka a stará matka voči rozhodnutiu okresného súdu, zotrvali na svojich postojoch v rovine obáv zo správania otca voči maloletej, akcentujúc zdravotný stav otca, s dôrazom na duševnú poruchu otca a jeho liečbu ako i pobyt v Psychiatrickej liečebni X. (ďalej len „PL X.“). Odvolací súd sa oboznámil so skutočnosťami, tak ako vyplývajú najmä z ods. 10 napadnutého uznesenia. Osobitnú pozornosť venoval odvolací súd záverom uvádzaným ods. 11., 9., 7., 6.. Považuje za podstatné na tomto mieste uviesť odvolací súd, že z ods. 11 napadnutého uznesenia vyplýva, že „.....Dňa 24.07.2023 oznámila PL X. tunajšiemu súdu nasledovné. Otec má počas výkonu ochranej psychiatrickej liečby umožnené probatórne priepustky do domáceho prostredia, doteraz bol na priepustke trikrát. To, či mu priepustku PL X. umožní a ako často, je posudzované podľa zdravotného stavu. Otec počas celej hospitalizácie v PL X. neprejavoval známky agresivity, počas celej doby liečenia neboli prítomné poruchy správania. Diagnóza, na ktorú sa otec lieči, vo všeobecnosti, pokiaľ je ochorenie dobre zaliečené, nie je dôvodom pre bránenie styku otca s dieťaťom. Z dokumentácie známej PL X. nie sú zrejmé skutočnosti, že by sa otec správal k dcére ohrozujúco“. K predmetnému ods. 11 napadnutého uznesenia je potrebné zohľadniť potom i závery okresného súdu v ods. 24 napadnutého uznesenia, v zmysle ktorých „Do mája 2023 si maloletú zvykli brávať otcovi rodičia. Od tohto obdobia však matka a stará matka kontakt maloletej s otcovými rodičmi mimo bydliska p. P. neumožňujú. Pre správanie maloletej (kedy keď ju prišli otcovi rodičia vyzdvihnúť, plakala, nechcela s nimi odísť, po príchode od nich bola nervózna atď.) nadobudli presvedčenie, že v čase keď sa s maloletou stretávajú otcovi rodičia, je s maloletou v kontakte i jej otec, ktorému ústav umožňuje priepustky, avšak tento sa k maloletej nespráva dobre. Matka so starou matkou sa domnievajú, že maloletej hrozí reálne nebezpečenstvo, nakoľko je predpoklad, že psychický stav otca je vážny, jeho správanie nepredvídateľné, kedykoľvek môže aj počas priepustky žiadať o styk s maloletou. Z tohto dôvodu žiada matka neodkladným opatrením dočasne styk otca s maloletou zakázať“ a najmä závery z ods.25 napadnutého uznesenia. „Podľa PL X., diagnóza, na ktorú sa otec lieči, nie je vo všeobecnosti, pokiaľ je ochorenie dobre zaliečené, dôvodom na bránenie styku otca s dieťaťom. Bolo zistené, že otcovi sú síce umožňované probatórne priepustky do domáceho prostredia (celkovo bol na priepustke trikrát, a to v dňoch 20.03. - 22.03.2023, 19.05. - 21.05.2023 a 23.06. - 25.06.2023), avšak, či mu priepustka bude umožnená a ako často je ústavom posudzované podľa zdravotného stavu otca. Z uvedeného mal súd osvedčené, že otec má možnosť chodiť z PL X. na priepustku do domáceho prostredia, nemal však osvedčené, že by počas jeho pobytu v domácom prostredí došlo k styku s maloletou. Súd podotýka, že ak matka so svojou matkou umožňovali do mája 2023 otcovým rodičom styk s maloletou len v dňoch podľa úpravy obsiahnutej v rozsudku tunajšieho súdu č. k. 30P/97/2022-225 zo dňa 03.08.2022 (t. j.

každý nepárny týždeň v sobotu od 12:00 hod. do 16:30 hod. a v nedeľu od 12:00 hod. do 16:30 hod.), k styku otca s maloletou počas jeho priepustky v marci 2023 (20.03. - 22.03.) a máji 2023 (19.05. - 21.05.) dôjsť nemohlo. Počas priepustky v júni 2023 k styku otca s maloletou taktiež dôjsť nemohlo, nakoľko od mája 2023 matka so svojou matkou podľa vlastného vyjadrenia styk otca resp. jeho rodičov s maloletou neumožňujú“, ktoré závery vyhodnotil odvolací súd ako vecne správne a zodpovedajúce obsahu spisu.

28. Odvolací súd mal za to, že vyššie citované závery okresného súdu v tomto smere, tak ako boli zhrnuté v odôvodnení napadnutého uznesenia, teda vytvorili dostatočný základ, napriek konštatovaniu matky v odvolaní o absurdnosti záverov okresného súdu, pre konštatovanie, že maloleté dieťa, v tomto štádiu konania, za osvedčeného stavu, tak vyplýva z rozhodnutia okresného súdu, má právo na zachovanie svojho vzťahu k obidvom rodičom a je potrebné, aby súd dbal na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a na udržiavanie pravidelného rovnocenného, rovnoprávneho, osobného styku s obidvomi rodičmi. Práve s dôrazom na vek dieťaťa je dôležité, aby sa citové väzby maloletej k obidvom rodičom udržiavali a rozvíjali a nie sú preukázané, tak k momentu rozhodovania okresného súdu ako ani k momentu rozhodovania krajského súdu, také skutočnosti, ktoré by vylučovali otca absolútne z realizácie styku s maloletou. Okresný súd, podľa záverov odvolacieho súdu, vychádzajúc zo stavu vyplývajúceho z obsahu spisového materiálu k momentu rozhodovania o neodkladnom opatrení, prihliadal na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, tak odvolací súd mal za to, že toto sú tie záujmy maloletého dieťaťa, ktoré vyžadujú ochranu a rozhodnutie súdu tak, ako vyplýva z rozhodnutia okresného súdu. Tiež nemožno, napriek vzniknutej situácii, s dôrazom najmä na záver okresného súdu vyslovený v ods. 27. napadnutého rozhodnutia, v tomto štádiu konania, bez ďalšieho, zatradiť práva rodičov stretávať sa s maloletým dieťaťom. Je zrejme, že v tomto veku sa prehĺbujú vzťahy maloletého dieťaťa k najbližším osobám, ktorými sú predovšetkým rodičia, najintenzívnejšie sa vytvárajú citové väzby, dôvera aj k ďalším osobám. V prípade, ak nie je zabezpečený dostatočný kontakt obidvoch rodičov s maloletým dieťaťom, nie je možné, aby sa citové väzby vytvárali. Odvolací súd rozumie obavám matky o zdravý duševný a fyzický vývin maloletej, avšak v situácii, keď neboli skutočnosťou tvrdené, tak ako ich zhrnul okresný súd i v ods. 25, 26, 27 napadnutého uznesenia s dôrazom i na ods. 10., 11. napadnutého uznesenia a bez akýchkoľvek pochybností neboli preukázané, tak nebolo možné vytvoriť zákonný podklad, v štádiu konania o nariadení neodkladného opatrenia, aby bol otec úplne vylúčený zo starostlivosti o maloleté dieťa. Je zrejme, že okresný súd uvedené skutočnosti zoberal do úvahy.

29. Matka, stará matka vo svojej podstate v podaných odvolaniach namietali, že nie je osvedčené, že styk otca s maloletou je v jej najlepšom záujme, ktorého základom je podľa nich nedostatočné, nesprávne rozhodnutie okresného súdu, pretože podľa nich nevychádza z osvedčených skutočností o psychickom stave otca a okresný súd mal nesprávne podľa odvolateľiek vyhodnotiť kolidujúce práva a záujmy maloletej. Odvolací súd, po vykonaní odvolacieho prieskumu, bez viazanosti odvolacími dôvodmi, nemohol sa stotožniť s odvolateľkami, a to výlučne pre účely nariadenia neodkladného opatrenia, že nie je osvedčené, že styk otca s maloletou v tomto štádiu konania je v jej najlepšom záujme. Odvolací súd na tomto mieste odkazuje na 10., 11. napadnutého uznesenia, od ktorých nemal dôvod sa odkloniť. Samozrejme odvolací súd v tejto rovine zdôrazňuje, že chápe starosť matky o maloleté dieťa, avšak základom rozhodnutia odvolacieho súdu sú skutočnosti, ktoré vychádzajú z obsahu spisového materiálu okresného súdu.

30. Len pre úplnosť odvolací súd vo vzťahu k tvrdeniu matky, tak ako ho uviedol okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia v ods. 2 uvádza, „Otec dieťaťa sa dlhodobo o maloletú nezaujímal a ani nebol v kontakte s maloletou, čomu bola matka veľmi rada, pretože ešte keď bývala v rodine u otca dieťaťa, tento bol veľmi agresívny a zlý tak na matku, ako aj na dieťa. Matku bil, kričal na ňu, nadával jej a keď P. plakala, tak ju aj sotil, alebo buchol a nechal ju plakať, potom obidve museli spať na zemi, na koberci, lebo v tej izbe nebola posteľ.“, že potom zostalo bez bližšieho zdôvodnenia uzavretie a následne schválenie rodičovskej dohody rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/97/2022-225 zo dňa 03.08.2022 o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. P..

31. Odvolací len pre úplnosť, primerane a podporne vo vzťahu k svojim záverom uvádza, že i v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 38/2021 z 15. apríla 2021 sa uvádza, že „....Vo výnimočných prípadoch, pokiaľ to vyžaduje záujem maloletého syna, teda môže dôjsť k obmedzeniu alebo k zákazu styku rodiča s maloletým synom a vždy sa tak udeje len v záujme maloletého dieťaťa, ak akékoľvek stretávanie sa rodiča a dieťaťa má priamy negatívny vplyv na zdravý vývin maloletého. To

však musí byť (aj pre účely neodkladného opatrenia) relevantne preukázané. Ústavný súd uvádza, že neindikoval dostatočné dôvody pre aktuálnu nevyhnutnosť napadnutého neodkladného opatrenia.“

32. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

33. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorým nezakázal (v tomto štádiu konania) styk otca s maloletou s cieľom maloletej zamedziť odcudzeniu medzi otcom a dieťaťom prihládajúc na vek dieťaťa. Vzhľadom na skutkové okolnosti však okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP a v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia.

34. Dodáva odvolací súd, že v danom prípade ide o dočasnú úpravu, ktorá bude predmetom ďalšieho skúmania a dokazovania vo veci samej. Rozsah tohto skúmania a dokazovania by presiahol možnosti súdu v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, okrem iného aj z dôvodu viazanosti zákonnými lehotami. Pri zmene podstatných skutkových okolností z hľadiska záujmu maloletej P., nie je vylúčené prehodnotenie záverov prijatých okresným súdom, s ktorými sa odvolací súd v tomto rozhodnutí stotožnil, a to i v štádiu pred meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie.

35. O nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté v konaní vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.